

Het Landschap Vertelt

De wapperende lappen van Doodgrim en Heribertha

(vertrouwd, man van de streek, accent?) Generaties lang bezocht mijn familie de koortsboom.

Toen de ruïne in 1986 op instorten stond, heeft de stichting Baet en Borch de boel kunnen pachten. In ruil daarvoor heeft Baet en Borch weer de nodige stevigheid gegeven aan de historische restanten. Ook heeft de

stichting in 1987 een jonge eik geplant, die de eeuwenoude koortsboom moet gaan vervangen.

Het verhaal en deze plek zijn me echt dierbaar.

(dreigend, verontrust) Zo rond 700 maakte de roversbende van de Hoemakers de bossen hier onveilig. Ze beroofden de reizigers.

(medelijdend) In 727 kreeg Heribertha, de dochter van de roverhoofdman Doodgrim, zo'n hoge koorts dat ze dood dreigde te gaan. De heidense medicijnman kon niets voor haar doen.

Ten einde raad ging Doodgrim naar Willibrordus, die juist in de buurt was.

(hoopgevend) Natuurlijk ging de missionaris naar het doodzieke meisje toe. Hij zegende haar met wijwater en gaf Doodgrim opdracht een haarband van het meisje vast te knopen aan een boom hier in de buurt. Daarop genas Heribertha.

Uit dank bekeerden Doodgrim en Heribertha zich tot het christendom.

(woede) De Hoemannen waren daar zo kwaad over dat ze vader en dochter levend hebben verbrand.

(troostend) Sinds die tijd worden er lappen stof van koortslidders aan de boom gebonden in de hoop op genezing.

(dankbaar) Vijftig jaar later in 777 kreeg Karel de Grote in Nijmegen een hevige koortsaanval. Hij liet zich naar de koortsboom in Overasselt brengen, bad er vurig en bond een stuk van zijn mantel aan de boom.

En ziedaar, hij werd bevrijd van de koorts.

Uit dankbaarheid liet Karel bij de boom een kapel bouwen.

In de loop van de eeuwen raakte die in verval.

Maar in de tiende eeuw bouwden monniken hier een nieuwe kapel, die ze hebben gewijd aan Sint Walrick, beschermheilige van de zieken.

Ook dat godshuis werd een puinhoop.

(enthousiast) Maar gelukkig hebben die van Baet en Borch de ruïne tegen verder verval behoed en ze hebben een nieuwe boom geplant.

Kapellen mogen dan instorten, maar de kracht van de natuur blijft bestaan. Kijk maar eens naar al die lappen hier in de bomen.

Dit verhaal wordt u aangeboden door Het Landschap Vertelt in opdracht van Cultuurpact rond Nijmegen.

plek: koortsboom en ruïne in de bossen van Overasselt

bron: o. a. Katja Boertjes Wees Gegroet, kapellen langs velden en wegen in Gelderland

bewerking: Rien van den Heuvel